

endelig. Tidligere Aftaler mellem Ægtefællerne med Separation eller Skilsmisse for Øje om de her berørte Forhold kan erklæres uforbindende, naar de skønnes ubillige. — Naar et Ægteskab opløses paa Mandens Begæring paa Grund af Forhold, for hvilke Hustruen væsentlig bærer Skylden, bliver det paa hans Forlangende i Dommen at udtale, at Hustruen ikke mere maa bære hans Navn.

Dernæst giver Loven Regler om, at der inden Separation eller Skilsmisse skal foretages *Mægling* mellem Parterne og træffes Bestemmelse om *Vilkaarene*, samt at der, naar der er foretaget Skridt til Separation eller Skilsmisse, paa Hustruens Begæring kan gives Manden Tilhold om ikke at forrykke Boets Stilling — alt væsentlig overensstemmende med gældende Regler. — Endelig træffes der en Del *Overgangsbestemmelser*. Loven træder i Kraft 1. Januar 1923.

I Landstinget delte Udvalget sig gennemgaaende i et Flertal (Venstre og de Konservative, i enkelte Tilfælde tillige de Radikale) og et Mindretal (Socialdemokraterne og i enkelte Tilfælde de Radikale), hvilket sidste beklager, at Lovforslaget i Modsætning til tidligere Lovforslag kun giver Regler om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

Alle var dog enige om det ønskelige i at tilvejebringe Lovregler paa dette Omraade og om Ægteskabets samfundsmæssige Betydning samt de almindelige Betingelser for dets Indgaaelse og Opløsning. Som de væsentligste Punkter, hvorom der var Uenighed, nævnes: Til Reglerne om Følgerne af en hævet Forlovelse stillede Socialdemokraterne — som i Betænkningen udtaler, at efter deres Mening »sikrede det tidligere Lovforslag den besvegne forlovede og dennes Barn saaledes, som Nutidens Forhold kræver« — Forslag om at indsætte det tidligere Lovforslags Regler i saa Henseende (se foran), men Forslaget forkastedes. — Vedrørende Spørgsmaalet om Forbud mod Ægteskab mellem Svigerfader og Svigerdatter, Stifmoder og Stifson o. lign. delte Udvalget sig i et Flertal (Venstre, Socialdemokrater og Radikale) og et Mindretal (de Konservative). Det udtales i Betænkningen, at Udvalget har været ret utilbøjeligt til at gaa ind paa den i Lovforslagets § 13 foreslaaede Adgang til ved borgerlig Bevilling at gøre Undtagelse fra Forbudet, men Flertallet »har imidlertid i Betragtning af de Oplysninger om visse Tilfælde fra det praktiske Liv, som Justitsministeren har forelagt Udvalget, fundet sig foranlediget til at anbefale Forslaget, men kun med en udtrykkelig nærmere Angivelse i Loven af de Omstændigheder, under hvilke Undtagelse skal kunne gøres«. — Det bemærkes i øvrigt, at Bevil-